

De Eilander

NUMMER

2

Buurtkrant van de Kadijken / Kattenburg / Wittenburg / Oostenburg / Petersburg

MAART
2010

- De Soepbus
- Vera wil onaangeharkte speelruimte

De Eilander is in een heus politiek conflict verzeild geraakt naar aanleiding van een interview met een politica over de ondergang van IJsterk. In dit nummer valt daar meer over te lezen. Redacteur Saskia Moerbeek behandelt daarin de ingezonden klachten. Zij ontfermt zich eveneens over een interessant onderwerp: hoe neutraal dient een blad als De Eilander te zijn? Het verschijnt immers dankzij de gulle giften van de Amsterdamse belastingbetaler? Als plannen met sponsoring van het blad doorgang hadden gevonden, had u misschien maandelijks een glossy in de bus gekregen. Nog ervan afgezien of daarmee inhoudelijk een beter blad gerealiseerd zou kunnen worden, blijftde vraag hoe het dan had gezeten met de onafhankelijkheid. Of met de neutraliteit, toch al een heikel punt in een land waar iedereen liefst zijn eigen politieke partij is.

Dus dat zijn belangrijke overwegingen voor een redactie.

Het merkwaardige nu is dat bij redactievergaderingen van De Eilander vele onderwerpen aan bod komen, behalve de politiek. Noem het een gemis, maar dat schijnt niemand van ons te interesseren. Vermoedelijk stemmen we allemaal wel, maar we weten van elkaars voorkeuren niet af. Mogelijk verklaart dat waarom de redactie zich nooit afvraagt of er misschien op partijgevoelige tenen gestaan wordt, als iemand van bekende politieke huize aan het woord gelaten wordt over een onderwerp dat voor een buurtkrant van belang is.

Geen krant zal de kans aan zich voorbij laten gaan als iemand met een zeker maatschappelijk profiel de vuile was buiten wil hangen. Maar De Eilander zou zich daarvan moeten onthouden?

Voorpagina: De Soepbus op het Kadijksplein. Foto: Bruno van Moerkerken

9

11

15

17

Standplaats Windroos	3
De Soepbus	4
Fotowedstrijd kinderen Kadijken	5
Wij, de wijk	6
Dichten in de Wijk	6
Column Awraham Meijers	7
Young Folks	7
Column berichten om bestwil	9
De Vogelhoek	9
B.O.O.D.E	11
Agenda	12
Vrijwilligers	14
Vera wil onaangeharkt	15
Berichten Huis van de Buurt	16
Stone Valley	17
Nou ik vind...	19
Wijksteunpunt wonen	20
Ballabona	21
Dynamiek van het leven	22
Prikbord	23

De Eilander komt tot stand met medewerking van het Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad. **OPLAGE:** Jrg. 32, 7.200 exemplaren, huis aan huis. **REDACTIE:** Kester Freriks (gastredacteur), Rob van der Heijden, Geeske Lanting, Maria Makhlof, Saskia Moerbeek, Jan Mey, Awraham Meijers, Mieke de Moor, Henk Pauwels, Regina Szwed dos Santos (eindredactie). **FOTOGRAFIE:** Maria Heijdendael, Henry Klooststra, Bruno van Moerkerken. *De fotoredactie is niet verantwoordelijk voor aangeleverde foto's van derden.* **DRUK:** Drukkerij Dijkman **VORMGEVING:** Slothouwer Producties, Amsterdam. **INFORMATIE:** Kopij: Inzenden per e-mail (Word-bijlage) aan redactie-eilander@projectsinprogress.nl. Per post: brief of CD aan De Eilander, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam. **INLEVERDATUM KOPIJ:** no 3: vr. 2 april 2010 vóór 14.00 uur (ook betaalde kopij). **ADVERTENTIES:** Inleveren vóór vr. 9 april 2010, Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad t.a.v. Mirjam Berloth, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam, 020 - 622 38 08, e-mail: mirjam@wcob.nl **INTERNET:** www.wcob.nl **BEZORGING:** Voor vragen en klachten kunt u contact opnemen met het Wijkcentrum, tel. 020 - 622 38 08. *De Eilander verschijnt acht keer per jaar.*

Standplaats Windroos

De Eilander maakt een serie portretten van gewone mensen die op de Eilanden wonen, werken of verblijven. Redacteur Saskia Moerbeek staat op de windroos in het plein voor de Oosterkerk, om mensen die bij Albert Heijn zijn geweest aan te spreken. De gesprekken gaan over de boodschappen die ze net gedaan hebben, de maaltijd die ze die avond gaan eten en alles wat verder ter sprake komt.

Door Saskia Moerbeek

Hoewel het nog echt winter is, hangt er een zweempje lente in de lucht. Vandaag tref ik eerst twee vrouwen die liever niet meedoen aan een interview. De derde persoon die het plein oversteekt is een oudere man, met een Zuid-Europees uiterlijk. “Mama mia”, zegt hij als ik vraag om een interview en een foto, “vroeger was ik veel knapper. Ik weet het niet hoor, straks herkent iedereen me, dan krijg ik natuurlijk allemaal vrouwen achter me aan”. Als we eenmaal in de Oosterkerk aan een tafeltje zitten, vertelt hij honderduit over zijn familie, zijn werk, de poes, gastvrijheid en nog veel meer. Kortom een echte Italiaan.

LIEFDE EN FAMILIE

Hij heet M. Muru en is 62 jaar. Sinds 1972 woont hij in Nederland. Als jonge man heeft hij dienst geweigerd. Daarom moest hij Italië verlaten. Dat was niet gemakkelijk: hij moest in zijn eentje overleven in Frankrijk en later in Engeland. Toen hij met vakantie naar Nederland ging, ontmoette hij op de boot van Harwich naar Hoek van Holland een Nederlands meisje. Ze werden verliefd. Ze hebben een tijd samengewoond, maar zij wilde geen kinderen, alleen “la bella vita”. Later heeft hij zijn huidige vrouw ontmoet. Zij is dertien jaar jonger en heeft

een eigen sportmassagebedrijf. Hij vindt het verbazingwekkend dat ze nog altijd samenzijn, nu al 28 jaar. Ze is heel sociaal en heel lief en ook heel netjes. Ze doet alles voor hem. Ze hebben twee dochters, waar hij reuze trots op is. De jongste is vijftien. Zij heeft op de Poolschool gezeten. De oudste is uit huis, die heeft zelf een vrouwenband opgericht. Hij denkt dat de jongste iets met natuur en milieu gaat doen, daar is ze zo mee bezig: “Misschien gaat ze de politiek wel in, dat hoop ik”.

ZEVEN TALEN

Eenmaal in Nederland, is hij bij de ABN terecht gekomen. Daar heeft hij een interne opleiding gedaan en is controleur geworden op Schiphol. Hij heeft heel wat vals geld opgespoord. Na de fusie met de AMRO bank is hij bij de Universiteit gaan werken als beheerder van een gebouw van de sociale wetenschappen op de Plantage Muidergracht. “Daar was ik zo gelukkig, in dat pand.” Hij begon ’s morgens om 6 uur en onderhield heel veel contacten met mensen in binnen- en buitenland. “Ik spreek zeven talen, dus ze hadden me vaak nodig.”

TOMATEN MET MOZARELLA

Nu is hij met de VUT. Hij doet nog wel

vrijwilligerswerk voor de Zonnebloem en telt de stemmen op het stembureau. Nu hij meer tijd heeft doet hij vaker boodschappen en kookt hij regelmatig. Zijn dochters zijn dol op zijn eten. Vanavond eten ze spaghetti met saus en tomaten met mozzarella, olijven en een lekker balsamico sausje en geroosterde pijnboompitten. Zelf is hij vegetariër en zijn vrouw ook, maar zijn dochter krijgt een stukje vlees, die is nog in de groei.

GASTVRIJHEID IS BELANGRIJK

Ze wonen aan de Kattenburgerstraat. Soms nodigen ze de burens uit. En zij gaan ook regelmatig bij de burens eten. Gastvrijheid is belangrijk. Hij houdt van contact met andere culturen, wil weten hoe de mensen leven, wat ze denken. Hij begrijpt dan ook niets van die mensen die zich opwinden over hoofddoekjes of over de vraag of iemand Turk, Marokkaan is, of uit een andere cultuur komt: “Ik hoor zoveel gemopper, waarom is dat? Waar maken die mensen zich druk over? Het gaat om acceptatie.”

Vroeger wilde hij graag terug naar Italië, vanwege het klimaat, maar nu heeft hij besloten te blijven. “Mijn hart is hier, ik heb hier zoveel vrienden, zoveel kennissen. Ik wil wel graag een boek schrijven over alles wat ik heb meegemaakt”.

Foto: Henry Klostra

De Soepbus

Drie keer in de week, om een uur of half tien 's avonds, stromen ze uit alle richtingen toe naar het Kadijksplein. Het zijn er wel zo'n dertig of veertig. Er wordt wat gepraat, maar hoewel ze kennelijk met een gemeenschappelijk doel gekomen zijn, vormen ze niet echt een samenhangende groep.

Door Jan Mey

Ze wachten geduldig. De winter duurt lang dit jaar. Er staat een snijvende, koude wind. Maar anders dan bijvoorbeeld in rijen voor bioscopen en theaters, wordt er niet opzichtig gekleumd. Wat er ook komen gaat, er worden niet alvast strategische posities ingenomen om de eerste te zijn.

Een man van steen, toepasselijk in een zware zuidwester gehuld, staart vanaf zijn metershoge sokkel over hen heen naar de verte. Het gebouw vlak achter hem bood ooit onderdak aan aangespoelde matrozen. Wat dat betreft, zijn de tijden nauwelijks veranderd. Drie avonden in de week verzamelen zich hier dak- en thuislozen die anders onzichtbaar zijn op de Oostelijke Eilanden en aangrenzende buurten.

Iets over half tien komt een wit Volkswagenbusje geroutineerd het brede trottoir opgereden, tot vlak bij het stenen beeld. De zijdeur wordt opengeschoven. Er ontstaat een rij. Er valt geen onvertogen woord, alsof iedereen een nummertje heeft getrokken. Twee mannen gooien de achterklep open, waardoor grote gamellen soep en een koffiemachine onthuld worden. Vanuit de zijdeur verstrekt een jonge vrouw pakjes brood. De Soepbus is gearriveerd.

Zo eenvoudig en laagdrempelig lijkt de hele operatie, dat een buitenstaander nauwelijks zal beseffen dat hier een wereldwijde organisatie achter staat, waarvan de Nederlandse vestiging alleen al

260 miljoen euro aan hulpverlening uitdeeft: het Leger des Heils.

Eerder op de dag vond een voorbereidend interview plaats met Peter Hoogland, teamleider van de Haven. Van daaruit wordt de dag- en nachtopvang van het Leger des Heils georganiseerd, almede het Mobiel Service Centrum, waaronder de Soepbus valt. Al bij het binnenkomen blijkt dat op de begane grond een deel van de dagopvang is ondergebracht. Rondom het middaguur is het er vol. De bezoekers zitten aan tafels, praten, spelen een spelletje, een enkeling zit ingedut op zijn stoel.

OVERHEIDSSUBSIDIES

Zijn kantoor bevindt zich op de tweede verdieping van het oude gebouw aan het Hekelveld, vlak bij het Centraal Station. Peter Hoogland, afkomstig uit het maatschappelijk werk, is een manager zonder allure. Hoezo een soepbus, willen we van hem weten. Hoezo het Kadijksplein?

Organisatorisch zit het zo, legt hij uit: het Leger des Heils is ontstaan als een kerkgenootschap. Gezien de scheiding tussen kerk en staat komt het Leger des Heils daardoor niet in aanmerking voor overheidssubsidies ten behoeve van welzijnsactiviteiten. Daartoe werd een stichting in het leven geroepen die samen met landelijke en locale overheden hulp verleent zonder aanzien des persoons. De liefdadigheid mag dan wel religieus geïnspireerd zijn, het winnen van zieltjes

V.l.n.r. Gert, Angela en Hans Stark

is in ieder geval geen oogmerk. De Haven houdt zich met steun van de gemeente in hoofdzaak bezig met de professionele opvang van marginale groepen in de stad. Zij tracht leniging te geven aan de hulpvraag in het algemeen. Er werken 27 vaste betaalde krachten, binnen het Leger in Amsterdam zijn dat er veel meer. Er wordt samengewerkt met andere organisaties, zoals Jellinek en Streetcornerwork Amsterdam.

De Soepbus daarentegen, wordt geheel uit eigen middelen bekostigd. Hoe die worden opgebracht? Uit de euro's die u regelmatig in de collectebus gooit. 20 Vrijwilligers runnen de bus in steeds wisselende samenstelling. De Eilander is aanwezig op twee avonden en telt al gauw vijf verschillende medewerkers.

Als de bus op het Kadijksplein aankomt, heeft hij er al vanaf het Hekelveld waar de keuken is, een twee uur durende rit door de hele stad op zitten. Hier staat ook de grootste klantenkring te wachten.

Op de eerste avond hebben Hans, Raul en Madelinda dienst. Hans Stark heeft een beetje de leiding, al heeft hij er wat moeite mee dat zo te benoemen. Op de tweede avond wordt hij ondersteund door Gert en Angela. Op beide avonden zijn het de dames die het brood uitdelen, de mannen bemoeien zich met de soep en koffie. De meeste gegadigden voor deze hulp blijken goede bekenden te zijn. Of-

Foto: Bruno van Moerkerken

schoon de bus drie keer in de week komt blijken er in korte tijd genoeg gebeurtenissen te hebben plaatsgevonden om nieuwtjes uit te wisselen. Alom is men erg te spreken over de kwaliteit die de bus levert. Vooral de soep wordt doorgaans als een culinair hoogtepunt ervaren, al laat op de tweede avond een gast die aan zich voorbij gaan, omdat hij niet van pinda-soep houdt. Daarmee schijnt hij blijkens de reacties van enige lotgenoten zijn reputatie als "eerste kieskeurige dakloze" eer aan te doen.

HERSENBLOEDING

Een van de meer markante vaste klanten heet Alex. Hij is een oudgediende en weet alles van het daklozenbestaan af, wat de laatste ontwikkelingen aan het front zijn en wie op punt staan hen te ontvallen, met name een zekere Ome Jaap, die een hersenbloeding heeft gekregen. De opvang van daklozen in Amsterdam vindt hij onder de maat, al verwijt hij het Leger des Heils niets. Maar die organisatie mag wel een wat harder met de vuist op tafel slaan. Hans Stark zet daar wat kanttekeningen bij. Zoveel macht heeft het Leger ook weer niet. Waar Alex zich over opwindt is dat de gemeente vindt dat daklozen hun situatie aan zichzelf te wijten hebben. Onzin, het is een kei- en keihard bestaan op straat. Iedere dag overleven, dat doet niemand voor zijn plezier. Trouwens, psychisch gestoorden zitten tegenwoordig allemaal in gedwongen opvang, verslaafden zijn aan het uitsterven. Wat overblijft zijn de gevallen die best weer op de rails gezet kunnen worden. Door verbeterde dag- en nachtopvang. Verschaf rust en bouw van daaruit op, is zijn credo. Over zichzelf laat hij weinig los. Op de foto wil hij niet. Hij heeft ooit meegewerkt aan een programma van de IKON en is daarmee wereldberoemd geworden. Daar was hij niet gelukkig mee, al heeft hij er wel een dak boven zijn hoofd aan te danken gehad: een zolderkamer die hij koestert.

Hans Stark, de centrale man tijdens beide bezoeken, zit in de bouw. Er valt weinig te bouwen gedurende de crisis en deze strenge winter. Ook hij heeft het moeilijk nu. Maar niet zo hevig en uitzichtloos als de klanten om hem heen. Dat besef houdt hem al vijf jaar actief. Zijn twintig collega's hebben misschien andere drijfveren. Maar dankzij hen verschijnt drie keer in de week de Soepbus op het Kadijksplein. Jaar in, jaar uit.

Fotowedstrijd voor kinderen op de Kadijken

Het Huis van de Buurt organiseert een fotowedstrijd voor kinderen en jongeren (6-16 jaar) op de Kadijken. De bedoeling is dat je als fotograaf laat zien wat je vindt van deze buurt. De opdracht is: fotografeer je mooiste, fijnste, leukste of lievelingsplek op de Kadijken of juist de lelijkste of saaiste plek! En win een digitale camera.

De foto's moeten voor vrijdag 9 april per e-mail: lisaromang@gmail.com, worden ingeleverd (opgeslagen als JPG en maximaal 1,5 MB), voorzien van naam, adresgegevens, leeftijd en eventueel een titel van de foto en een kort verhaaltje waarom deze foto is gekozen. Een deskundige jury, bestaande uit drie mensen die betrokken zijn bij fotografie in de buurt, beoordeelt de foto's.

VOORWAARDEN:

Originaliteit/verhaal
Vanuit wat voor standpunt is de plek in beeld gebracht?

Maakt de manier van kijken/fotograferen de plek bijzonder?

Techniek

Af-uitsnijdingen (staat alles erop?)

Is de foto niet wazig of bewogen?

Zoek een bijpassende titel bij je foto

Je mag een tot drie foto's insturen (het kan ook een serie van drie zijn)

De feestelijke prijsuitreiking vindt plaats op vrijdag 23 april om 16.00 uur in de Oosterkerk.

WORKSHOPS EN CAMERA'S

Je kunt je foto's zelfstandig maken en insturen, maar je kunt ook meedoen aan een workshop. Je krijgt dan tips van een vakfotografe en gaat de buurt in om te fotograferen.

Voor kinderen van 6 tot 10 jaar op donderdag 25 maart 15.30 - 18.00 (verzamelen in de Oosterkerk). Voor jongeren van 10 tot 16 jaar op vrijdag 26 maart 15.30 uur - 18.00 uur (verzamelen in de Oosterkerk).

Tijdens de workshop zijn digitale camera's beschikbaar. Je mag ook je eigen digitale camera meenemen (maar geen mobiel)!

Meer informatie bij Angelie Weber, Huis van de Buurt, tel 6223808, angelie@wcob.nl.

Het project wordt gesponsord door De Key en de Alliantie.

Bij IJsterk is altijd wat te doen!

Het voorjaarsprogramma in de buurt-, tiener- en jongerencentra van IJsterk is in volle gang. Een groot aantal cursussen, lessen, clubs en activiteiten worden er aangeboden voor een schappelijke prijs. Van yoga tot badminton, van Italiaanse les tot Nederlandse conversatie

en van gitaarles tot bandavondjes, voor jong tot oud is er bij IJsterk iets te beleven. Ook zijn er sportclubs, verenigingen, zang- en theatergroepen die de accommodaties van IJsterk benutten voor hun activiteiten. Alle informatie is te vinden op de website van IJsterk: www.ijsterk.nl.

Dichten in de wijk

In oktober 2009 kwam de bundel Eilander Gedichten uit. Een eerbetoon aan de Oostelijke Eilanden door de bewoners, die hun gevoelens voor dit unieke stukje Amsterdam poëtisch op papier zetten. Initiatiefneemster Wil Merkies besloot als vervolg op dit project om dichtersbijeenkomsten te organiseren. Bijeenkomsten die in het teken staan van buurtpoëzie. Op 21 februari was de eerste in het Vierwindenhuis.

SPELEN MET WOORDEN

Alma Hoogeveen begon haar schrijfworkshop 'Beetje spelen met woorden in de buurt' met woorden. De deelnemers moesten mooie en lelijke opschrijven. Vervolgens deelde Alma kleine doosjes uit met daarin woorden en foto's die iets met de Eilanden of de geschiedenis daarvan te maken hadden. Woorden als Wittenburg, Markerhuisje, Hongerwinter, maar ook recentere als yuppenbunker en

hangjongeren. Vervolgens kregen de deelnemers de opdracht om daarvan een gedichtje te maken

Daarna was het tijd voor voordrachten van enkele dichters uit de bundel Eilandergedichten. Muzikaal begeleid op de gitaar door Reinout Koperdraat, die ook een prachtig lied over het Y zong. Iedereen was het er over eens: het was een bijzonder inspirerende middag, die liet zien hoeveel creatief talent er in de buurt rondloopt.

De volgende dichtersbijeenkomst vindt plaats op zondagmiddag 21 maart om 15.30 uur in Gebouw De Poort, Kattenburgerstraat 150. Alma Hoogeveen verzorgt dan de workshop 'Met woorden strooien in De Poort'. Aanvang om 14.00 uur, toegang is gratis. Geïnteresseerden voor de workshop of de dichterbijeenkomst, wordt verzocht zich van tevoren per email op te geven: wil@merkies.com of schriftelijk bij de Oosterkerk.

ENKELE GEDICHTEN DIE DE DEELNEMERS NAAR AANLEIDING VAN DE WORKSHOP VAN ALMA HOOGEVEEN MAAKTEN:

Mijn buurt, een speeltuin,
een parel van aangeplempte ruimte
een waaigat tussen vaarten en grachten,
bewoond door 'allerlei eilanders',
van Altelaar tot Veldhoen
van Sophietje tot de visboer.

De revolutie loopt zo'n vaart niet meer
maar, om een dwarsstraat te noemen,
onder de Oosterkerk gedijt de burenhulp
als in de 17e eeuw.

Jeanine Langbroek

Broodbon, bon brood
Waaigat, Windroos, Pool en Parel
Klaagmuur, Zwerfvuil, Overhaal
Bon brood, broodbon bon
Eendeneiland, Wereldkei
Hangjeugd en Bestemmingsplan
Brood, bon, brood, bon
Gracht, die Revolutie
Spaansegriep en Visboer!
Bon, bon, brood
Dwarsstraat Dwarsstraat,
Plomp maar aan die Rokerij
Bonbrood, bonbrood, bonbrood

Lucy Zom

geen bon meer nodig voor
– noem eens een dwarsstraat –
gaarkeuken of brood
geen hungerwinter

nu met de kade als klaagmuur
klinkt over de gracht
een vals zwerfvuil concert
"bierblikjes! junk!
bierblikjesjunk!
junk! bierblikjesjunk!"

Yvonne Spreekmeester

De dwarsstraat heeft nu winkeltjes,
ooit zwerfvuil hier, bierblikjes,
waaigaten, hangjeugd en junks

Oosterkerk was witte boei voor
burenhulp in hungerwinter,
Wittenburg mengt Spaanse griep met
werkloosheid zonder brood tot
aardappeloproer

Overhaal en jachthaven leveren kades
voor expositieruimte
Ijsbaan is gelijk des eilanders speeltuin
en atelier

Pieterje Langbroek

Wij, de wijk

In november 2009 won Maaïke Hermes de Wijkwens 2009 van Woningcorporatie De Key. Zij diende een idee in voor een cultureel fotoproject op de Oostelijke Eilanden in Amsterdam (Kattenburg, Wittenburg, Oostenburg, Petersburg en de Kadijken). Hermes is fotograaf en gaat het project 'Wij, de wijk' zelf realiseren: "Ik ga portretten maken van bekende en onbekende sleutelfiguren van de Oostelijke Eilanden. Deze foto's worden op steigerdoeken afgedrukt en in de wijk op 'blinde vlekken' in de openbare ruimte opgehangen: op blinde muren, lelijke steigers of saaie pleintjes."

Bij de foto's wordt een website-adres vermeld, waarop interviews met deze mensen staan. Hierdoor wordt niet alleen de aandacht gevestigd op de renovatie van de Eilanden, maar ook op de mensen die een belangrijke economische, sociale of culturele rol spelen in de wijk. Hermes: "Bewoners komen meer te weten over de mensen in hun wijk en weten de sleutelfiguren in de toekomst makkelijker te vinden omdat ze ze al 'van gezicht' kennen. Daarnaast stuiten grote gevel- en steigerdoeken de laatste tijd op veel verzet van Amsterdammers omdat ze voornamelijk dienen als grote reclameuitingen. Dit project laat zien dat ze ook een cultureel en maatschappelijk doel kunnen dienen."

Maaïke Hermes zoekt buurtbewoners en -gebruikers van de Oostelijke Eilanden die geportretteerd willen worden voor dit project: "Ik kan geen garantie geven dat de foto ook daadwerkelijk gebruikt gaat worden in de wijk, maar als geportretteerde houd je er in ieder geval een mooie foto van jezelf aan over!" Wie mee wil werken, kan contact opnemen met Maaïke Hermes door een mailtje te sturen naar info@maaikehermes.nl. Voor meer informatie over Maaïke Hermes kunt u kijken op www.maaikehermes.nl.

Grow up! Een crisis?

Als je dit stuk leest zit je misschien op school, werk je, doe je beide of geen van beide. Sta stil bij dit moment en stel jezelf de vraag: "Over 10 jaar, waar sta ik dan?" Het is een vraag die je je wellicht vaker stelt zodra je in de adolescentie (jongvolwassenheid) komt. Het is de periode waarin je "Bye bye!" zegt tegen de kindertijd en "Hello!" tegen volwassenheid en daar komen de *struggles* en *challenges* van het zelf keuzes en beslissingen maken bij.

Ok, en wat doe je dan? Nou, daar kun je over filosoferen. Waarom? Om rationeel te blijven over alles om je heen. Filosofie blijkt effectief te zijn om vorm te geven aan wie je bent. Op school wordt er namelijk ook aan een soort filosofie gedaan, het zogenaamde 'competentiegericht leren'. Daarbij moet je vragen beantwoorden als: "Wat wil ik? Waarom doe ik dit? Wie ben ik?". Je wordt vooral getraind om meer over jezelf te leren. Dit kan een ingewikkeld proces zijn, want soms weet je niet wie je bent en waarom je dingen doet en dan beland je in een identiteitscrisis. Nóg meer verwarring dus.

De vraag is of jongeren van tegenwoordig überhaupt weten wat ze willen doen en wie ze zijn? De media, bijvoorbeeld videoclips, helpen overigens niet veel bij het vormen van een eigen identiteit: daarin wordt namelijk een idyllische fantasiewereld geschetst. En als ik onderzoekers moet geloven is dit een patat/consumptiegeneratie die steeds meer wil dan nodig is: "Yes, we want more!".

Kortom: de adolescentie is een fase waarin de hersenen nog niet volgroeid zijn. Het is een spannende periode, your battle of life! En zodra deze battle over is, dan beland je in een andere...

Mijn antwoord waar ik over 10 jaar sta? Nou, ik leef met de dag, maar plan altijd vooruit!

Maria Makhlof

Reacties, vragen, suggesties?
youngfolks.eilander@gmail.com

De rijdende dierenarts

Ik besloot de mevrouw onmiddellijk aan te spreken, een resoluut besluit dat voort kwam uit de aandrang iets zinnigs tegen haar te zeggen. Maar oef, wát te berde brengen en hoe pakt een nette man als ik zulks verantwoord aan? Ze fietste struis voor mij uit, met naast zich een amechtige Jack Russell, type: dikkertje op korte pootjes. Die hond. Hij was oververmoeid, zijn tong sleepte bijna over het asfalt. Minutenlang had ik hen op afstand in mijn auto gevolgd, beseffende dat moest worden ingegrepen. Maar wie ben ik om een onbekende dame op haar falen te wijzen? "Dag mevrouw, ik ben een kritische journalist - een man van de wereld, al zeg ik het zelf - en u moet eens goed naar mij luisteren".

In Amsterdam zou men zeggen: "Rót óp eikel", of woorden van die strekking. Elders gaat het wellicht beschaafder, maar een gemompelde verwensing is ook niet inspirerend. In het belang van kortpotige hijger moest snel een list worden verzonnen. Verzinnen? "Een journalist liegt nooit", oordeelde mijn integere ego.

"Een leugentje in het belang van die hond is aanvaardbaar", vermande ik mijzelf.

"Maar", overwoog mijn softe kant: "je bent een middelmatige jokkebrok. Pas dus op".

Op dat moment fluisterde een engeltje mij de perfecte tekst in. Na het 'Goedemiddag mevrouw. Mag ik u wat vragen?' en haar instemming, stak ik van wal. De liefdevolle blik op hijgertje gericht, afgewisseld met sympathieke oogopslag richting dame: "Laat ik mij eerst voorstellen: Gert Teunissen, dierenarts. Ik wilde graag wat over uw leuke Jacky zeggen. Hoe heet 'ie trouwens?"

Ze kreeg een gelukzalige uitdrukking op haar gezicht. Van oor tot oor. "Wat aardig dat u mij over Joepie aanspreekt, dokter".

Dokter! Jawel. Er gebeurde ook bij mij iets, van oor tot oor. Maar dan van binnen. Ik legde uit dat Jack Russells op korte afstand snel kunnen spurten. Om mijn college kracht bij te zetten vertelde ik dat ze menig collega-hond te snel af zijn: "Maar niet op de lange afstand. Vanwege die korte pootjes. Joepie heeft té lang gerend en vertoont tekenen van uitputting. Als u dat vaak doet kunnen heup- en hartklachten ontstaan".

Ze hing aan mijn lippen: "Fijn dokter dat u mij dat vertelt. Ik wist dit echt niet".

De dierenarts knikte begripvol. Nadat ze bezworen had nooit meer dergelijke capriolen met Joepie te ondernemen, zei ze: "Dokter, mag ik u uitnodigen voor een kop koffie? Ik woon in de buurt. Mijn man is thuis, dus...".

Het stemmetje in mij bromde: "Amateur jokkebrok, als je door de mand wilt vallen moet je op haar aanbod ingaan". Ik wimpelde de invitatie vriendelijk af en we namen afscheid. Zij vervolgde haar weg, lopend naast de fiets.

Enige tijd geleden reden we over een rivierdijk, alwaar een boer - want pet en klompen - in ras tempo fietste. Aan de lijn een hondje van onbestemde snit dat met moeite z'n baas kon bijhouden. Ik nam gas terug. Eega verzuchtte: "De rijdende dierenarts? Nee toch!"

Ik stapte uit en hield de man aan. Zijn gezicht droop van achterdocht. De niet zo jonge hond daarentegen keek mij aan met een blik vol vertrouwen. "Gert Teunissen. Dierenarts. Spurters zijn het, maar wel op de korte afstand...".

Na enkele seconden onderbrak de man mij abrupt: "Och mijnheer de dokter, dat doe ik al joaren met mien hondje: elke dag een endje fietsen. En loat ik oe vertellen dat het dierke doar helmoal geen last van hèt. Dus ik zou zeggen; ajuus". En de boer hij fietste voort. Eega zat me met vernietigende grimlach op te wachten: "Ging niet goed, hè dokter?"

Van dierenarts Gert Teunissen heeft nooit meer iemand iets vernomen.

awraham.meijers@hetnet.nl

Buurtbewoner en schrijver
Kester Freriks deelt zijn
vogelkennis met ons.
Leo Vrijer maakt de foto's

Pimpelmees

Foto: Leo de Vrijer

Het is een van de kleinste, lichtste en levendigste vogels van onze stadstuinen, balkons en parken: de Pimpelmees (*Parus caeruleus*). In vertaling heet zijn Latijnse benaming Hemelmees of Blauwmees. Dat komt door het lichtblauwe, hemelkleurige kapje op zijn kop. De rug is lichtgroen en de onderzijde lichtgeel. Over de staart ligt een staalblauwe glans, die in het winterse licht fel opkleurt. Door het oog loopt een zwart streepje; de vogel heeft witte wangen. De Pimpelmees is een sexy vogel, vooral het vrouwtje. Zij houdt er gerust een *liaison* op na met meerdere mannetjes. Pimpelmezen broeden graag in nestkasten, zelfs op een balkon als daar een kast hangt. Omdat de vogels zo licht zijn, kunnen ze gerust op hun kop aan pindaslingers hangen, het zijn ware acrobaten. De zang van de Pimpelmees is een helder *tsi tsi*, het klinkt ijl en helder alsof het fonkelingen van licht zijn. In Nederland leven ongeveer 300.000 paren Pimpelmees. Kijk eens op het Oostenburgereiland, halverwege staat een hek, tegenover kwaliteitsdrukkerij Van Orsouw. Dat hek is weelderig begroeid met een wilde struik. De zeer attente omwonenden letten erop dat die begroeiing behouden blijft, en terecht. Ze hangen pindaslingers op. Het is de onontbeerlijke woonplaats van vele Pimpelmezen en Mussen. Een klein vogelparadijs in de stad.

Het voedsel bestaat 's winters uit zaden. In voorjaar en zomer staan insecten en rupsen op het menu. Een broedsel kan wel uit tien eieren bestaan, dus zoveel jongen vliegen uit. Op onze Oostelijke Eilanden en rondom Artis komen we veel Pimpelmezen tegen, ze ritselen geluidloos door de bomen. Hangen als kleine juwelen aan de twijgen. Het pimpel uit de naam heeft te maken met de kleur blauwpaars. De vogel is een standvogel in ons land, dat betekent dat hij in de winter niet wegtrekt maar hier blijft. In oude vogelboeken staat al dat de vogel 'talrijk is bij onze woningen'. Dat klopt. Een Pimpelmees zoekt de menselijke omgeving op. Daar voelt hij zich thuis.

Wel link

Na het verschijnen en verdwijnen van de pinguïns hebben zich nieuwe vogels aangediend. Met hun polaire kleuren, donkere pakken en witte boorden, zijn deze 'financiële topmensen' dagenlang op de TV geweest. Tot welk soort programma's dit behoorde – van het schaamrood of de schaterlach – mag u zelf uitmaken. Het was voor menig kijker goed voor 'het gootsteentje'. Een machteloos gevoel overheerste. Het kiesrecht is niet voor niets al tijdenlang aan hoge inflatie onderhevig. 'Een wereld van graaiers en zelfverrijkers', zei ooit een bekende FNV-voorzitter met verontwaardigd gezicht, nu zelf op de ondervragingsstoel. Hij spande de kroon, deze voormalige politieke leider, minister-president, tegenwoordig staatsman van dienst met verschillende commissariaten. Een prototype van de menselijke veranderlijkheid. Van dominante vakbondsman naar bereider van het gouden kalf. Waar de een gedurende zijn hele leven niet achterom kijkt hoe een dood paard wordt voortgesleept, kijkt menig ander alleen vooruit met eigen teksten van het verleden op off.

Kan dit ook van andere vogels gezegd worden? Vogels die in de meer nabije omgeving huizen. Als een vast agendapunt staan ze op menig overlegagenda. Hangjongeren. Een brandmerk, dat er inmiddels goed is ingedrukt. Bedoeld wordt natuurlijk: jongeren die overlast bezorgen, maar dat is een te lange omschrijving. Maar wie maalt om subtiliteit, als 'gelijkgestemden' over die ander, het ongewenste, kunnen praten, oordelen en waar mogelijk veroordelen.

DE MORAAAL?

De overeenkomst tussen deze 'geldgraaiers' en 'lastige jongeren'. Onbezonnen gedrag van beide groepen kan ernstig effect hebben op de bevolking in het geheel en het individu in het bijzonder. Verschil is dat de eerste groep een ontwikkeld volwassenbrein en de tweede groep een puberbrein heeft. Een verschil als tussen de 'nieuwste generatie computers en een systeem in ontwikkeling'.

Misschien een link, om eens rekening mee te houden en waarachtig naar te handelen?

HGP

Politiek in de buurt

In de 19e eeuw was de stadspolitiek nog in handen van een kleine stedelijke elite, veelal families. Politieke macht, economische topposities en sociale status vielen over het algemeen samen. Besluiten werden eerder bepaald door het eigenbelang dan dat er beslist werd voor het algemeen belang. Over een 'platvloers onderwerp' werd echter door iedereen gesproken.

Door Henk Pauwels

Amsterdam is van oudsher een plaats van acties en verzet. De bevolking is zeer ontvankelijk voor 'onconventioneel politiek gedrag'. Opstootjes, relletjes en oproer behoren tot het vaste patroon. Men reageert er vaak feller op gebeurtenissen en loopt moeilijker in het gareel. De Eilanders kunnen hiervan meepraten: voormalige royalisten, het aardappeloproer en diverse wijkproblemen. Dat hield verband met de mentaliteit, het buurtleven en het hebben van weinig of geen bezit. Bovendien kende men door de eeuwen heen een instroom van vluchtelingen met afwijkende (politieke) denkbeelden.

INVLOED

De 'anarchistische inslag' komt na de Tweede Wereldoorlog tot uitdrukking in een veranderende leef- en woonomgeving en vele kritische geluiden. In de wijk zijn er ernstige misstanden. Het buurtcentrum wordt opgericht. Het is niet genoeg. Er zijn grote conflicten met de Communistische Partij Nederland die 63% van de stemmen op de Oostelijke Eilanden heeft. Later zijn er acties als 'redt un pandje, bezet un pandje'.

De Provobeweging – vrijheid en ongebondenheid – krijgt door anti-rookmagier Robert-Jasper Grootveld gezicht. Samen met Kees Hoekert verwerft hij wereldfaam aan de Nieuwe Vaart met de Lowlands Weed Company.

Kattenburgers voeren in 1975 actie tegen de hoge woonlasten als koningin Juliana op bezoek komt. Jaren later is er de actiegroep Weg-Onveilige-Weg, over de Eilandenboulevard. Spandoeken, auto-wrakken en spoorwagens blokkeren geregeld het doorgaande verkeer. Actiebereidheid en het nastreven van idealen wordt voor veel groepen de inzet. Sindsdien is er veel veranderd.

Bij de invloed vandaag de dag kan men vraagtekens plaatsen. Op lokaal niveau zijn het toch vooral het Dagelijks Bestuur, de Deelraad, B & W en ondernemingen die het voor het zeggen hebben. De inwoners zelf hebben het minst invloed op beslissingen. Lokale verkiezingen krijgen niet voor niets steeds minder belangstelling.

Eén onderwerp blijft de gemoederen altijd zeer bezig houden en dat staat ook dit jaar weer nummer een op de lokale agenda. Het is de poep, verbonden met een scheldwoord in een oud verhaaltje.

'STOEPENSCHIJTERS'

Het was vroeger de bijnaam voor Amsterdammers. Nu is het zo dat je naar de aanwezigheid van uitwerpselen op de straten, pleinen en burgwallen bepaald niet met een lantaarntje hoeft te zoeken. De kans om een poepschoen op te lopen is namelijk groot. Waar het vandaan komt is bekend. In het verleden waren het de paarden maar sinds deze uit het

stadsdeel zijn verdwenen is het die trouwe vriend, de hond. 'Amsterdam', zeggen sommigen, 'is wat dit betreft de vuilste stad ter wereld'.

Om die uitwerpselen te beperken staan overal afbeeldingen van actief drukkende hondjes tentoongesteld, maar die dieren snappen daar niet veel van. Dat van die honden is al erg genoeg, maar dat de Amsterdammers hierdoor met de naam 'Stoepenschijters' werden versierd, kan alleen maar als vuige laster worden gekwalificeerd! Wie waren die lasteraars? Men zegt dat het mensen zijn die dag in dag uit hun stoepen en straten schrobben, zodat er letterlijk 'van de straat' kan worden gegeten. Onbegrijpelijke arbeid. Goed, om die zindelijkheidsmaniakken maar meteen te noemen: het zijn de Broek in Waterlanders en Monnickendamers. Ze kwamen naar Amsterdam, zagen daar al die poep en wezen zonder nader onderzoek de Amsterdammers als producenten ervan aan! Tegen hen is er nooit een aanklacht wegens smaad ingediend.

Het is niet echt iets om je nog druk over te maken maar wel een opmaat naar een volgend onderwerp, bewoners en buitenlui.

Bronnen: *Kanttekening bij een deelverschijnsel*, onder redactie F. Frenkel. *Stempel op besluitvorming*, Jaco Berveling. *Een roerig volkje*, Ton Heijdra.

UIT IN DE BUURT

OOSTERKERK

MUZIEK

Zondag 21 maart 2010 om 12.00 uur Koffieconcert Duo Bumble Bee – Nienke Dekker op klarinet en Nelly Koetsier op piano – met werken van o.a. Ferruccio Busoni, Carl Nielsen en Igor Strawinsky.

EXPOSITIE

Zondag 21 februari t/m 16 mei 2010

Tentoonstelling 'De Hongerwinter en de Oostelijke Eilanden'; 1944/1945 in foto's en verhalen Opening: Zondag 21 februari om 15.00 uur. Geopend: werkdagen in principe van 9.00 tot 15.00 uur (bel anders even 020 – 6.27.22.80) Verder ook op zondagen 21 maart, 18 april en 16 mei na afloop van het koffieconcert

Zondag 7 maart t/m dinsdag 30 maart 2010 Groepstentoonstelling "Atelier Dijkzicht" met schilderijen in diverse technieken. Opening: Zondag 7 maart 2010 van 14.00 tot 16.00 uur Geopend: werkdagen in principe van 9.00 tot 15.00 uur (bel anders even 020 – 6.27.22.80)

■ Kl. Wittenburgerstraat 1; tel. 6272280; www.oosterkerk-amsterdam.nl ■

SOOP

EXPOSITIE

t/m Woensdag 31 maart is op werkdagen van 11.00 - 17.00 uur de tentoonstelling "Allerhande" van kunstenaars Alie Roest en Els Martelhof te bezichtigen.

Donderdag 1 april 16.30 uur: Vernissage. Feestelijke opening van de expositie "Tango, een tuin van illusie" van kunstenaar Marianne van Berlo.

LEZINGEN

SOOP-UUR Donderdag 25 maart 16.30 uur Luitenant-kolonel Piet Dijkstra, eindverantwoordelijk voor het zakelijk gedeelte van het Leger des Heils, vertelt over de diverse activiteiten en verantwoordelijkheden van het Leger.

Donderdag 29 april 16.30 uur Tangodansen in de Plantage door Arjan Sikking en Marianne van Berlo.

SOOP-SALON Dinsdag 30 maart 16.30 uur Musicologe Lieke Blom geeft een lezing over de Johannes Passion van J.S. Bach, waarbij veel muzikale fragmenten te beluisteren zullen zijn. Na afloop praten we na bij een hapje en een drankje.

EXTRA

Donderdag 25 maart om 17.30 uur: Maandelijks buurtborrel.

Donderdag 29 april om 17.30 uur: Maandelijks buurtborrel

■ Nieuwe Kerkstraat 124; tel. 4223152; www.soopnet.nl ■

FUNEN CONCERTS

MUZIEK

Zondag 21 maart. Jack de Bie, piano: Lyrische Stücke van Edvard Grieg en het complete 2e boek van de Préludes van Claude Debussy

Zondag 28 maart Decades akoestische pop/soul: Sebastiaan Tampinongkol, gitaar en zang; Marcel Luntungan, gitaar en zang en Ronald Günther, gitaar en zang. Zij brengen zowel eigen composities als covers ten gehore.

Zondag 4 april Pianoduo Scholtes – Janssens: Dvorák-programma.

Zondag 18 april Amphion Trio; Mariska Godwaldt, viool; Tom van Lent, cello en René Maurer, piano: Beethoven, Tchaikovsky. De concerten beginnen altijd om 15.00 uur en de entree is € 10.00

EXPOSITIES

12 maart – 10 april 2010. Albert van Loon Schilderijen

16 april – 15 mei Elias Mohd keramiek

■ Funenpark 125; tel. 06-21584885; www.funenconcerts.nl ■

VIERWINDENHUIS

MUZIEK

Zaterdag 27 maart. 20:15 Striking Four Strijkkwartet. Programma nog niet bekend

Zondag 11 april 15:00 Music for a while – Een programma van Monique van der Hoeven (mezzo), Arie de Bruijn (klavecimbel) en Marjan Oud (viola da gamba)

Zaterdag 24 april 20:15 Corinne Cassini speelt cello suites van Bach

Zondag 9 mei 15:00 Klezmer Ensemble Nigunim, bestaande uit Hans Booij en David Schwarzkopf (viool, klarinet, accordeon, contrabas) spelen instrumentale Joodse volksmuziek

■ Windroosplein 174; tel. 6272177; www.vierwindenhuis.nl ■

VERZETSMUSEUM

FILMS

Zondag 2 mei toont beeldresearcher Gerard Nijssen (*Andere Tijden, De Oorlog*) nieuw ontdekt filmmateriaal uit de tijd van de Duitse bezetting. Nijssen maakte in het kader van het VWS-project "Oorlog in Blick" een zo volledig mogelijk overzicht van alle films en geluidsopnamen uit de Tweede Wereldoorlog. Vanaf september 2010 kan het publiek via een website het merendeel van de duizenden films en geluidsfragmenten zien of beluisteren. Op 2 mei een exclusieve voorproef in Amsterdam. Aanvang: 15.30 uur. Toegang: 10,- euro per keer. Reserveren is aanbevolen: tel. 020 620 25 35 of info@verzetmuseum.org.

EXPOSITIES

Liefde in oorlogstijd komt naar Amsterdam In spannende tijden worden liefdesrelaties extra intens beleefd. De Tweede Wereldoorlog beïnvloedde het liefdesleven van een hele generatie mensen. De tentoonstelling *Liefde in Oorlogstijd*, vanaf 4 juni 2010 voor publiek geopend in het Verzetmuseum Amsterdam, brengt deze onderbelichte, menselijke kant van de oorlog in beeld.

■ Plantage Kerklaan 61; tel. 6202535; www.verzetmuseum.org ■

TRICKY THEATER

Vrijdag 26 maart, 2, 9, 16, 23 april. *Woedy's Magic Show* Meervoudig Nederlands Kampioen Goochelen Aanvang 20:30 uur Reserveren gewenst! Entree: 6,50 Euro, Stadspas 5,- Euro

Zaterdag 27 maart, 3, 17 april. *Je kan de Pot op!* Magic Dinner! Instappen tussen 18:00 en 19:00 uur. Reserveren noodzakelijk Entree: 29,95 Euro, Kinderen: 12,50 Euro inclusief drie-gangen menu

Donderdag 25 maart 1, 22, 29 april. *Open podium* op het water voor alle genres die niet in een maatpak te stoppen zijn. Aanvang 21:00 uur Entree gratis, opgave info@trickytheater.nl of 020-6269383

Maandag 22, 29 maart 5, 12, 19, 26 april. Muziek/Music: *Tricky Music session on Monday.* Aanvang 21:00 uur Entree gratis.

Dinsdag 23, 30 maart 6, 13, 20, 27 april. *Open Mic: "From the East to the West"* Dzuana Nightingale from Praque hosts the open stage for all kind of musicians. Aanvang 20:30 uur. Entree gratis.

Woensdag 24 maart, 7, 21 april. *Open Stage Jazz Jam* Open podium voor Jazz muzikanten. Contact: jazz@trickytheater.nl. Aanvang 22:00 uur Entree gratis

Woensdag 31 maart, 14, 28 april *Earth meets Monique Mijns*; Singer Songwriter Monique Mijns & Jazzy Percussionist Marco Patiwael nodigen muzikanten uit om mee te doen. Info: monique@trickytheater.nl. Aanvang 21:00 uur Entree gratis.

Donderdag 8 april. *Merel Moistra* Amsterdamse sing and songwriter en cabaretière met een geheel nieuw programma. Aanvang 21:00 uur. Entree 5 Euro.

Donderdag 15 april. Jacob Arch. Zanger met eigenzinnig repertoire, beschreven als een kruising tussen Leonard Cohen en Jaques Brel. Aanvang 21:00 uur. Entree gratis.

Woensdag 24, 31 maart 7, 14, 21, 28 april Jeugd/Children: *De Toverformule.* Aanvang 14:15 uur. Entree 6,50 Euro, Stadspas 5,- Euro. Kassa en bar/restaurant geopend: Maandag, Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, Zaterdag: 16:00/24:00, Woensdag: 14:00/24:00.

■ Oosterdokskafe 10; 020-6269383 www.trickytheater.nl ■

DE SCHATTEN VAN JAN EN JOOP

WORKSHOP

Zondag 4 april / Zondag 9 mei Tiffany Glasworkshop: Een geheel verzorgde, leuke intensieve én creatieve dag. In klein groepsverband, max. 3 personen, wordt een werkstuk in de vorm van een raamhanger gemaakt, dat aan het eind van de glasworkshop mag worden meegenomen. Duur: 1 hele dag, incl. lunch. Kosten: 120,- euro. Tijd: 09:30 - 17.30 uur; Verdere informatie en aanmelden: tel.nr. 06-27077848 of www.deschattenvanjanenjoop.nl.

EXPOSITIES

Vanaf 1 februari 2010 vindt u in het souterrain bij De Schatten van Jan en Joop, aan de hand van diverse foto's, een impressie van de historie van de Oostelijke Eilanden. Het foto-overzicht is gratis toegankelijk. Loop eens binnen, beleef de sfeer van nu, bewonder de buurt van toen. **Openingstijden:** di. t/m za. 10.00 – 17.30 uur.

■ Czaar Peterstraat 143, www.deschattenvanjanenjoop.nl ■

AMSTERDAM OUTSIDER ART

EXPOSITIE

T/m 22 mei *Expositie Sonja Rikken en Jescika van Overveld.* Dinsdag t/m zaterdag 11.00 – 18.00 uur.

■ Nieuwe Keizersgracht 1a; tel 020-3302083 ■

VERENIGING VRIENDEN VAN DE PLANTAGE

PLANTAGE FILMFESTIVAL 2010

Zaterdag 17 april 2010 in Desmet. Dit zevende festival is gewijd aan de cineast Pieter Fleury. Fleury is vooral bekend om zijn documentaire *Ramses: Oû est mon prince* uit 2002, waarvoor hij een Gouden Kalf ontving. Hij maakte vele documentaires, o.a. voor de Anne Frank Stichting en het VPRO programma *Dio-genes*.

KRAIJENHOFSTRAAT 151

TEKEN- EN SCHILDERLESSEN

Doorlopende schilder- en teken lessen voor kinderen en volwassenen in open ateliersfeer onder begeleiding van kunstenaars/illustrator Michelle Buffart. Dag en tijd: dinsdag: 15.30-17u. (15 euro pp per keer) of donderdag 19u-22u. Meld je aan door te mailen of te bellen.

■ Kraijenhoffstraat 151. 06-30349664 www.michellebuffart.com

HOLLANDSE SCHOUWBURG

26 januari t/m 31 mei 2010: Auschwitz nu. Drie Generaties verder. Vijfentwintig jaar na de bevrijding van Auschwitz is in de Hollandsche Schouwburg de multimediale presentatie *Auschwitz nu. Drie Generaties verder* te zien. Het is het verslag van de reis die Judith Belinfante (1943, oud-directeur Joods Historisch Museum) en haar zoon Alexander David Jansen (1977) naar deze plek maakten en is een eerbetoon aan hun vermoorde voorouders. In teksten en foto's schetsen zij hun persoonlijke confrontatie met het verleden en het nu.

■ Plantage Middenlaan 24 www.hollandscheschouwburg.nl ■

Raadpleeg voor gedetailleerde informatie ook WWW.PLANTAGEAANHETWATER.NL

DEZE AGENDA KAN ALLEEN MAAR WORDEN SAMENGESTELD OP GROND VAN AANGELEVERDE INFORMATIE IN WORD – STANDAARD Times New Roman 12 punt – AAN: deben@chello.nl.

DE DEADLINE VOOR HET VOLGENDE NUMMER IS 2 april 2010 Graag uw informatie op tijd mailen!

ZIEN

Albert van Loon

Albert van Loon is een veelzijdig kunstenaar uit Zeist. In zijn werk zit veel afwisseling. Afwisseling tussen verschillende schilderstijlen, tussen opdracht en vrij werk, en tussen schilderen, illustraties en cartoons. Levend in een 'zap-cultuur' werkt hij bewust in verschillende stijlen en is hij niet bezig met een zoektocht naar een 'eigen definitieve stijl'.

Gevoelens, belevenissen, verlangens, een vorm, een plaats, een persoon... alles wat indruk maakt kan voor hem een aanleiding zijn voor een nieuw schilderij. Figuratief of abstract, impressief of expressief. Het idee is het uitgangspunt en voor de uitvoering daarvan is elke passende stijl geoorloofd. Sterke contrasten, ritme en een tekenachtige stijl van schilderen lopen als een rode draad door zijn kunst.

In Funen Art Gallery zullen onder andere een aantal schilderijen uit de serie 'Go with the

flow' te zien zijn. In deze schilderijen staan beweging en stilstand centraal. Op geabstraheerde wijze weet de kunstenaar in deze werken met eenvoudige penseelstreken de hectiek van een school vissen

weer te geven. Hoewel je naar een stilstaand beeld kijkt, is er een sterke suggestie van beweging. Het beeld van een school vissen intrigeert de kunstenaar: "Ik heb veel gedoken en heb daarbij prachtige vissen en koralen gezien, maar wat me het meeste boeide en is bijgebleven, zijn de scholen vissen. Hoe elke vis druk bezig is met bewegen, met de groep volgen, hoe de school als één geheel beweegt, maar ook hoe de school de bewegingsvrijheid van de individuele vissen beperkt en hoe de school als geheel nauwelijks vooruitkomt."

Op 13 maart om 15.00 uur opent Katjuscha Otte, kunsthistoricus en curator bij Otte+Vermeulen Kunstprojecten, de tentoonstelling. U bent van harte welkom!

De tentoonstelling is te zien van 12 maart tot 10 april 2010.

Vrijwilligers in de buurt

De vrijwilligersladder blijft bestaan, maar na 26 interviews in vier jaargangen van de buurtkranten is het tijd om te stoppen met de vrijwilligersinterviews. We hopen dat u inmiddels een goed beeld hebt gekregen van wat er allemaal in de oostelijke binnenstad aan vrijwilligers-

werk te doen is. De zorg is aan bod gekomen, achter de bar staan, onderwijs, archiefwerk, buurtfeesten organiseren, tuinwerk, computerbegeleiding, beheerwerkzaamheden, redactiewerk, burenhulp, koken, bemiddelen bij burenrudies, jongerenwerk, post rondbrengen en tech-

nische klussen.

Het wordt tijd om het vrijwilligerswerk eens van een andere kant te bekijken. Daarom doen we hierbij een oproep aan alle instellingen en mensen die met vrijwilligers werken om hun kant van het vrijwilligerswerk te laten zien. Hoe is het om met vrijwilligers te werken, waar lopen zij tegen aan en vooral: wat is er leuk aan hun werk? Wat voor vrijwilligerswerk hebben zij in de aanbieding, hoe komen ze aan vrijwilligers, wat bieden ze vrijwilligers? Als we hierop reacties hebben binnengekregen laten we in de rubriek 'Vrijwilligers versterken de buurt' weer van ons horen.

Overigens is er van de eerste 15 interviews in 2008 een brochure 'Ik ben vrijwilliger in de oostelijke binnenstad' uitgegeven, die verkrijgbaar is bij het Huis van de Buurt in de Oosterkerk.

De laatste 11 interviews staan in beide buurtkranten tussen september 2008 en februari 2010. Deze kranten zijn ook te vinden op de website van het wijkcentrum, www.wcob.nl.

Reacties naar: Angelie Weber: angelie@wcob.nl, tel 6223808 en Carolien Marsman: c.marsman@ijsterk.nl, tel. 6223879, Huis van de Buurt Oostelijke Binnenstad.

vrijwilligersladder

VOORJAAR OP DE SPEELTUIN

Wie wil helpen bij activiteiten voor kinderen in de Oosterspeeltuin? Op woensdag 31 mei (paaseitjes schilderen) en woensdag 28 april (kroontjes maken), dinsdag 4 mei (plantjes planten) en dinsdag 11 mei (sport en spel). Steeds van half 2 tot half 5. Taken: helpen met knutselen, schilderen, schminken, versieren en opruimen. Contact: Margreet Bernsen, tel. 06 20414601, e-mail: oosterspeeltuin@ijsterk.nl

BEZOEK AAN WORKSHOP, CONCERT, UITSTAPJE

Voor het leukste verpleeghuis van Amsterdam zijn wij op zoek naar vrijwilligers die bewoners ondersteunen bij het ondernemen van allerlei activiteiten. Er is een uitgebreid programma waarop de vrijwilliger aan kan sluiten maar er zijn ook veel bewoners die het leuk vinden

als je eens een praatje komt maken of mee gaat naar een concert of ander uitstapje. Vrijwilligers worden altijd goed begeleid door medewerkers van het Dr. Sarphatihuis. Heb jij onze bewoners iets te bieden of zoek je een plekje om datgene wat je goed kan te tonen, je bent welkom in het Dr. Sarphatihuis. Contact: Laurie Kuipers, tel. 06-39839240, e-mail l.kuipers@amsta.nl

KRANT LEZEN, SPELLETJE DOEN

Het Czaar Peterpunt wil graag vrijwilligers om met onze bewoners de krant te lezen, een spelletje te doen of een kopje koffie te drinken en een praatje te maken. Als het weer wat opknapt is het ook fijn om weer eens naar buiten te gaan, om de eendjes te voeren of zomaar een blokje om! Contact: José Kok tel, tel. 3304004, e-mail: j.kok@amsta.nl.

Groene Straatdag en streekmarkt 2010

Op zaterdag 8 mei vindt op het Wittenburgerplein wederom de bekende Groene Straatdag plaats, met alweer voor de derde keer een streekmarkt met boeren en producenten uit de omgeving van Amsterdam. In de volgende buurtkrant vindt u de Groenspecial, met alle informatie over de Groene Straatdag, en inspirerende artikelen over groen in de buurt. De werkgroep Groen Oostelijke Binnenstad organiseert deze dag, met ondersteuning van het wijkcentrum.

JA, IK WIL EEN GEVELTUIN!

Stadsdeel centrum maakt het weer mogelijk om geveltuinen aan te vragen. U kunt dit doen door onderstaand strookje voor 12 april in te leveren bij het wijkcentrum, daar kunt u ook een plantenpakket voor uw geveltuin bestellen voor € 7,50. De opbrengsten gaan naar een goed doel. De

geveltuin wordt aangelegd in overleg met het stadsdeel, en als het niet kan op de gewenste plek, kunnen er alternatieven gezocht worden.

U bent zelf verantwoordelijk voor het onderhoud van de geveltuin. Daarover

kunt u advies krijgen bij het stadsdeel en het wijkcentrum. U kunt de plantenpakketten ophalen op 8 mei bij de kraam van de werkgroep Groen, tussen 12 -15 uur. Daarna gaan de pakketten in de vrije verkoop. Kom op tijd!

Ik wil graag voor mijn huis een geveltuin laten aanleggen:

Naam:

Adres: Telefoon

Lengte geveltuin: (breedte = 1 stoeptegel) Zon- of schaduwpakket?

Handtekening:

Dit strookje inleveren bij de balie van het Wijkcentrum, maandag 13-17 uur, dinsdag-vrijdag 10-15 uur, in de Oosterkerk, Kleine Wittenburgerstraat 1, tel. 020-6223808.

Vera wil onaangeharkte speelruimte

Ze zijn volop aanwezig in onze buurt: jongeren. Tijd om ze beter te leren kennen: het knulletje met zijn zware rugzak per fiets op weg naar school, het meisje uit de apotheek, de hangjongere, de ambitieuze carrièremaker. De Eilander sprak met Vera, 10 jaar.

Door Mieke de Moor

Vera van der Linden woont samen met haar pappa en mamma, zusje, ratjes en poezen in een woongemeenschap van negen volwassenen en drie kinderen in de Admiraliteitstraat. Een ruime, drie verdiepingen tellende leefruimte, met badkamers, keukens, overal gangen en trappen en half openstaande deuren, een groot dakterras vol spullen. Veel kleuren, veel boeken, veel lekkere banken, lees- en speelhoeken. Een beetje rommelig en heel inspirerend voor een kind van tien. Als ik binnenkom krijg ik meteen een rondleiding van Vera, begeleid door alle ter zake doende details, inclusief het enthousiaste verhaal over het oudejaarsfeest voor alle medebewoners op het dakterras. “Van hieruit kun je heel Amsterdam zien.”

SCHAKEN EN ZWEMMEN

Vera heeft een druk weekprogramma. Behalve school heeft ze haar vriendinnen, twee keer per week schaaklessen en training Synchron Zwemmen (“de split en de spagaat kan ik bijna”). Verder is ze dol op snowboarden en skiën.

Ze zit in groep 7 van de BOEschool en je merkt onmiddellijk dat je met een slim meisje te doen hebt. Ze gaat dan ook naar de A Day A Week-school voor hoogbegeefde kinderen, die daar wat meer uitdaging krijgen dan in een gewone klas, waar de leerstof eigenlijk te gemakkelijk voor ze is. Vandaag heeft ze verkeersexamen

Foto: Maria Heijendaal

gedaan, dat lukte wel, al werden de mondelinge vragen naar haar smaak een beetje te snel afgevuurd. Het leukste vak op school vindt ze rekenen. Maar veel talen wil ze ook leren. Duits gaat al heel aardig, opgedaan in de vakantie op de camping. En schrijven doet ze graag: gedichten, sprookjes. In De Eilander zou ook wat meer werk moeten komen van kinderen:

verhaaltjes, grappen, versjes, en vooral elke keer een stripje. “Ik zal op school op het prikbord wel een oproep ophangen, er zijn veel kinderen die goede strips tekenen.”

Laatst moest ze voor school een studie doen over wat elektriciteit is en wie het

Lees verder op pagina 16

Vervolg van pagina 15

heeft ontdekt. Ze heeft het onderwerp aan de rest van de klas uitgelegd en kreeg er “een dikke tien-plus” voor. Aan de juf heeft ze ook nog even de structuur van het atoom verklaard. “Het is fijn extra dingen te mogen doen. Ik hou er van om iets uit te leggen aan anderen.”

Wat ze worden wil? Leraar dan zeker? Nou nee. “Een acteercarrière lijkt me heel leuk. Over 20 jaar hoop ik in een tv-serie te spelen. Maar piloot wil ik ook wel worden. En ik wil ook graag een gezin en een leuke baan. Reizen ook, maar niet te vaak. Mijn kinderen gaan voor.”

Over klimaat en milieu: “Daar maak ik me wel zorgen over. Je moet er met zijn allen wat aan doen, alle landen samen, niet binnen de enge landsgrenzen blijven. Er komen bijvoorbeeld 5 miljoen ideeën uit de hele wereld, daar haal je er eerst 1 miljoen uit, dan ga je verder selecteren, en met de ideeën die overblijven ga je wat doen. Het hoeft niet allemaal nieuw te zijn. Sommige goede uitvindingen zijn al heel oud, kijk maar naar de windmolens.”

DE BUURT

De buurt bevat haar prima: je zit overal dichtbij, veel water en bootjes, ijs in de winter, veel speeltuinen. Hoewel, op het gebied van speelruimte heeft ze haar bedenkingen: er verdwijnt te veel. Op het plein van de BOE-school had je vroeger struiken waar je je in kon verstoppen, grote bomen met klimtouwen, nu is het een kale zandvlakte. En het klimkasteel achter de Clutch is ook al verdwenen omdat het niet meer veilig was.

Wat ze vooral mist is een grote speelplek die een beetje wild en onaangeharkt is, waar je in bomen kunt klimmen, ravotten, verstoppertje spelen, hutten bouwen, waar je op een zonnige dag de hele dag kunt spelen. Zoiets als Jeugdländ. Daarom wil ze later toch misschien liever op het platteland wonen, hoe fijn het op de Eilanden ook is.

Voortgangsoverleg in april

In april vinden weer de halfjaarlijkse “voortgangsoverleggen” plaats, waarop het Eilandenoverleg en het Plantage-Weesperbuurtoverleg door ambtenaren van het stadsdeel worden geïntformeerd over planning en lopende zaken.

Over het algemeen komen de rayonmanagers van de sectoren Bouwen en Wonen en Openbare Ruimte naar deze

bijeenkomsten, en regelmatig de wijkagent en vertegenwoordigers van woningcorporaties. Wilt u weten wat er verbouwd gaat worden in uw straat, of en wanneer de stoepen worden opgeknapt, er parkeerplaatsen bijkomen of afgaan?

Heeft u vragen over veiligheid, leefbaarheid of milieu in de buurt, geef ze aan ons door of kom naar het voortgangsoverleg in uw buurt:

- Voortgangsoverleg Oostelijke Eilanden, Czaar Peterbuurt en Kadijken op woensdag 7 april om 20 uur in de Oosterkerk;
- Voortgangsoverleg Plantage-Weesperbuurt op maandag 19 april om 20 uur in het Dienstencentrum, Roetersstraat 174.

Contactpersoon: Pim van Galen van het Huis van de Buurt, tel. 622 38 08, of pim@wcob.nl.

Ouderenmiddagen

Eens in de twee maanden gaat het Huis van de Buurt op de zondagmiddag in De Witte Boei activiteiten voor ouderen organiseren. U moet dan denken aan spelletjes en/of bingo, maar als mensen dat zouden willen, kunnen er ook informatiemiddagen georganiseerd worden, waarop iemand voorlichting komt geven over een onderwerp naar keuze.

De middagen worden afgesloten met een door vrijwilligers uit de buurt verzorgd diner. De data zijn 16 mei, 20 juni, 5 september, 31 oktober en 19 december en deelname kost ? 5 (inclusief diner) per keer. Voor meer informatie: Jamal Mounsis van het Huis van de Buurt, tel. 622 38 79.

Soos 55+ in De Witte Boei

Elke dinsdagmiddag komen in de Soos 55+ in De Witte Boei mensen bijeen, die het leuk vinden samen met anderen dingen te doen. Dat kan beperkt blijven tot het maken van een praatje bij een kopje koffie of thee, maar ook worden er spelletjes (kaarten, sjoelen, etc.) gespeeld, worden er creatieve dingen gedaan, zoals schilderen. Iedere eerste dinsdag van de maand is er een bingomiddag. Schuift u eens een keer aan om te zien of de Soos 55+ iets voor u is. Het kost €7,50 per kwartaal.

Meer informatie bij Jamal Mousif van het Huis van de Buurt, tel. 622 38 79.

Cursus “Tuinieren in de stad”

Op verzoek van het Huis van de Buurt verzorgt Michel Koper van Bureau Stadsnatuur op de woensdagavonden 7 en 14 april vanaf 19.30 uur in de Oosterkerk een cursus voor onderhoud van gelveltuinen. Er worden o.a. dia's vertoond met ontwerp- en onderhoudstips en praktische vragen over bijvoorbeeld snoeien, beestjes en plantkeuzes worden behandeld. Er kunnen ca. 15 mensen aan deze gratis cursus deelnemen.

Belangstellenden kunnen zich tot 1 april a.s. aanmelden bij Naima Chekhar van het Huis van de Buurt, tel. 622 38 08, of naima@wcob.nl.

Stone Valley: een beleving in steen

Aan de Hoogte Kadijk op nummer 40 is sinds tweeënehalf jaar de stenenwinkel/Galerie Stone Valley gevestigd. Het is niet zo maar een stenenwinkel. Wie de winkelruimte binnengaat, betreedt een andere wereld.

Door Saskia Moerbeek

Zelfs voorbijgangers worden geraakt door de uitstraling van de gigantische minerale steen die in de etalage staat. Tenminste dat is het verhaal van de Oostenrijkse Rudi die in de winkel een prachtige handgemaakte didgeridoo repareert. “Ik kwam langsfietsen en werd meteen gegrepen door de straling van die steen. Als je daar gevoelig voor bent raakt die straling je als een atoombom”. Als kind ging hij met zijn grootouders altijd de bergen in. Zijn eerste bergkristal vond hij toen hij twaalf jaar was. Nu wipt hij af en toe langs in de winkel.

STENEN UIT DE HELE WERELD

De reusachtige minerale stenen, waarvan sommige twee meter hoog zijn, komen uit Zuid Amerika. Ze zijn van amethyst en citrine, vertelt eigenaar Evert Snoeys. De andere, kleinere stenen in de winkel komen uit landen als Afghanistan, China, Australië, Pakistan et cetera. Evert heeft een voorkeur voor ruwe steen als fluorite, crocoite, muscovite, aquamarine, amethyst eye, brochantite en dergelijke. Toen hij met de winkel begon was die nog heel anders. Hij had eigenlijk bijna helemaal niks, een klein verzamelingetje van mensen die wereld hadden rondgereisd

en waarvan hij een deel van de collectie over kon nemen.

“Het moest nog een beetje een gezicht krijgen,” vertelt Evert. “Dat heeft een tijdje geduurd, maar nu ben ik er wel uit, ruwe, niet bewerkte stenen: dat is het. Ik wist van het bestaan van die enorme minerale stenen en ben toen op het vliegtuig naar Zuid-Amerika gestapt. Het heeft nog heel wat voeten in de aarde gehad om ze hier te krijgen, want die miners daar weten wel alles van stenen vinden, maar niet van contacten onderhouden. Normaal worden dergelijke grote stenen helemaal klein gemaakt. Dat levert meer geld op. Daarom zie je ze nergens, het is commercieel niet handig. Zo’n groot stuk weegt toch al gauw elfhonderd kilo, dat vervoer je niet even op de fiets. Zo’n stuk als in de etalage staat kost ruim elf duizend euro. Ik verkoop ze vooral aan sauna’s en hotels.”

SPROOKJESSFEER

Omdat in die grote stenen altijd breuklijnen zitten worden ze voorzien van een coating. Een recent idee is geweest om die coating te laten beschilderen. Kunstenaar Kamiel Proost, die momenteel een expositie in de winkel heeft, werd door Evert

uitgenodigd een van de gigantische stenen te beschilderen. Hij koos voor het bovenaanzicht van een oerwoud. Een heel sprookjesachtig tafereel. Die steen geeft nu zo goed de sfeer van de winkel weer, dat Evert hem niet wil verkopen.

RUIM ASSORTIMENT

Stone Valley heeft meer assortiment dan alleen grote mineralen. In de vitrines zijn allerlei soorten ruwe en bewerkte stenen te vinden in veel verschillende prijsklassen. Er zijn al mooie blauwe hangertjes voor vijf euro. Zijn inkopen doet Evert onder andere op de grote beurzen die twee of drie keer per jaar op wereldschaal plaatsvinden. Iedereen die wat met stenen te maken heeft komt daar. Verder verkoopt hij originele handgemaakte didgeridoos en biedt hij ruimte aan kunstenaars om te exposeren. De selectie is eenvoudig, zegt Evert. “Als iemand iets maakt wat ik mooi vind, mag hij exposeren, of hij nu een gevestigd kunstenaar is of niet.”

De winkel heeft een groeps pagina op facebook en natuurlijk een website. Het adres van de website is: <http://www.stone-valley.eu>, maar leuker is het om gewoon een keer binnen te lopen.

Foto: Henry Klooststra

Naar aanleiding van het interview met Yellie Alkema in Eilander nr. 1 kwam een aantal ingezonden brieven binnen.

Promotie voor Yellie Alkema?

“Hierbij protesteer ik tegen het interview met Yellie Alkema in onze laatste Eilander, door redactielid Saskia Moerbeek. Yellie maakt hier expliciet reclame voor D’66 en in het bijzonder voor haar individuele voorkeurstemmen-actie voor deze politieke partij.

Zowel De Eilander als ons Wijkcentrum bemoeien zich nooit met expliciet-partijpolitieke zaken. Dat is de goede gewoonte en dat moet zo blijven.

Ik neem aan dat het hier gaat om een “scheve schaats” of een “foute wissel” - en dat komt zelfs op onze succesvolle Olympische Winterspelen soms weleens voor. Als de redactie méér helderheid verwacht van politici rond onze buurten zou zij een kritisch vragenronde langs de politieke partijen hebben kunnen houden, waardoor een fraai palet aan partijstandpunten zichtbaar zou kunnen worden. Gewoon journalistiek aan de bak dus!

Hoofdredacteur Jan Mey relativeerde de partijpropaganda voor D’66 onlangs

aan mij met de woorden:

“De eventuele zelfpromotionele kant is door redacteur Saskia Moerbeek doeltreffend naar de marge verwerkt.”

Iedere lezer die de moeite neemt om het stuk er nog eens bij te halen, ziet dat dit klinkklare nonsens is: Yellie’s persoonlijke reclame ligt er duimendik bovenop. Ook verklaarde Mey mij onlangs “dat De Eilander de uitkomst van de verkiezingen zou kunnen beïnvloeden, lijkt ons wat al te veel eer”.

Nou, algemeen bekend werd eind februari dat er zeer veel zwevende kiezers rondliepen tussen nu en 3 maart, dus ik vermoed sterk dat onze hoofdredacteur de invloed van het eigen buurtblad teveel marginaliseert. De Eilander wordt immers – terecht – zeer goed gelezen.

Laten we het houden op een schoonheidsfoutje van de auteur. Tenzij er sprake is van D’66-nestgeur binnen de redactie, maar van een dergelijke kwalijke toestand ga ik niet uit.

Het z.g. “progressief-liberalisme” was

in onze strijdbare oostelijke buurten toch al nooit populair, om het zachtjes uit te drukken.

Voor de rest waardeer ik – en velen met mij – De Eilander als een uitstekende buurtkrant; misschien wel de beste buurtkrant van Nederland.”

Reinout Koperdraat
(bewoner Kadijken)

Er waren nog twee andere reacties van SP kandidaten die min of meer van gelijke strekking waren. Een persoon wilde niet bij name genoemd worden, de ander was Antje van de Veer, fractiemedewerker van de SP. Zij uit haar sterke afkeuring over de publicatie van het interview omdat Yellie Alkema daarin expliciet reclame voor D66 zou maken en raadt de redactie aan in het vervolg de verkiezingsprogramma’s van de verschillende partijen op bepaalde standpunten met elkaar te vergelijken.

De redacteur antwoordt

Het interview met Yellie Alkema is een bewuste daad geweest en geen toevallige scheve schaats. Daarbij zijn verschillende aspecten aan de orde gekomen:

KENNIS VAN ZAKEN

Yellie Alkema is goed op de hoogte is van de ontwikkelingen rond het faillissement van Ysterk en heeft op dit punt in de stadsdeelraad zelf initiatief genomen. Haar verhaal getuigt van kennis van zaken en een inhoudelijke visie, die maar al te vaak ontbreekt als het over de waarde van buurtvoorzieningen gaat.

OUDERWETS IDEE

Ik vind het een tamelijk ouderwets idee dat een wijkkrant zich politiek neutraal moet opstellen. Misschien dat het vroeger, toen kranten nog een zeker

gezag hadden en de politieke stromingen duidelijk herkenbaar waren, verstandig was om je als wijkkrant verre te houden van artikelen die als een stemadvies konden worden opgevat. Maar de tijden zijn veranderd. We leven in een “open source” samenleving waarin individuele burgers via televisie, internet en twitter eenvoudig toegang tot allerlei politieke meningen en standpunten hebben en waarin zij voortdurend uitgenodigd worden om hun stem te laten horen. Ik ga er vanuit dat de lezers van het blad heel goed in staat zijn om zelf te bepalen wat de waarde van het interview met Yellie Alkema is en dat zij dit interview kunnen plaatsen naast andere informatie die zij over de verkiezingen ontvangen.

WAT ER SPEELT IN DE WIJK

De functie van de Eilander is volgens mij

vooral om “de nieren van de wijk te proeven” en te verwoorden waar bewoners zich mee bezighouden; wat hun dromen, drijfveren en ergernissen zijn, en hoe ze zich tot andere mensen in hun directe nabijheid en tot hun fysieke omgeving verhouden. De Eilander probeert op bescheiden wijze in beeld te brengen wat er speelt en leeft in de wijk en daarbij zoveel mogelijk verschillende betrokkenen aan het woord te laten. Het interview met Yellie laat zien dat ook kandidaten voor de stadsdeelraad soms hard moeten werken om gehoord te worden. Zo’n doorkijkje vind ik interessanter dan van die standaard-artikelen waarin alle partijen op dezelfde manier aan bod komen.

Saskia Moerbeek

Leegstand bij verkoop sociale huurwoningen op Wittenburg

Van de bewonerscommissie Wittenburg, woningcorporatie Eigen Haard, ontving het Wijksteunpunt Wonen verontrustende signalen. Het viel buurtbewoners op Wittenburg al langere tijd op dat een aantal te verkopen sociale huurwoningen leeg stond.

Inmiddels staan heel wat woningen op Wittenburg al enkele jaren leeg zonder dat er iets mee gebeurt, verkoop of verhuur. Eigen Haard zet volgens een artikel in Nul20 (mei 2009) na drie maanden leegstand kraakwachten in. De bewonerscommissie heeft een overzicht gemaakt van de leegstaande woningen en is geschrokken van de aantallen en de duur. De met stadsdeel Centrum afgesproken maximale termijn is een jaar, maar diverse Amsterdamse corporaties trekken, aldus Nul20, de grens bij een half jaar. Zo ook Eigen Haard, aldus een afspraak met de bewonerscommissie Wittenburg.

Onlangs bleek tijdens overleg tussen een aantal bewonerscommissies dat leegstand van koopwoningen in verschillende buurten van diverse woningcorporaties voorkomt. Volgens bewoners van de oostelijke binnenstad zeggen corporatiemedewerkers dat het teveel administratieve rompslomp zou geven om lege koopwoningen opnieuw in de verhuur te brengen.

In het convenant *Splitsen en verkoop sociale huurwoning 2008 t/m 2016*, afgesloten tussen gemeente, stadsdelen, Amsterdamse Federatie van Woningcorporaties en Huurdersvereniging Amsterdam, is vastgelegd dat de corporaties tezamen in stadsdeel Centrum 1493 woningen mogen verkopen. Deze 'ruimte' is deels al opgebruikt; de Dienst Wonen houdt dit bij. De bewonerscommissie Wittenburg heeft aangedrongen op registratie en handhaving bij leegstand, maar kreeg geen antwoord van de dienst.

Voorlopig zijn de complexen in de 2de en 3de Wittenburgerdwarstraat, Jacob Burggraafstraat en Jan Witheijnstraat aangewezen voor verkoop, waarbij maximaal 49 procent verkochte woningen staand beleid is. In deze blokken wil Eigen Haard nu 100 procent van de vrijkomende woningen te koop aanbieden. Aldus kreeg de bewonerscommissie te horen op het overleg.

BELEIDSWIJZIGING

Over deze voorgenomen beleidswijziging is de bewonerscommissie niet vooraf schriftelijk geïnformeerd en er is geen overleg over gevoerd. De commissie heeft nog geen advies kunnen uitbrengen zoals bepaald in de Overlegwet. Op het moment beraadslaagt de bewonerscommissie over te nemen stappen. De commissie vreest verzwakking van de positie van de huurders en vindt het geen pas geven dat zoveel woningen zo lang leegstaan, terwijl er een grote vraag naar sociale huurwoningen is.

Een bijkomend probleem is onderverhuur. Volgens de bewonerscommissie

heeft de makelaar gezegd dat iemand rustig meerdere woningen mag kopen, als hij maar betaalt. Omwille van de leefbaarheid vraagt de commissie Eigen Haard al enige tijd om een bepaling op te nemen in het koopcontract dat het gekochte appartement uitsluitend voor eigen bewoning bestemd mag zijn. Stadsgeenoot doet dit al zo. Naar aanleiding van problemen met wietplantages en witwaspraktijken in Venserpolder kondigde Eigen Haard aan het contract aan te zullen passen, maar een lid van de bewonerscommissie Wittenburg dat onlangs haar woning kocht, las alleen 'bewoning', zonder 'eigen'.

Pim van Galen, bewonersondersteuner Oostelijke Binnenstad.

Het Wijksteunpunt Wonen is een onderzoek begonnen naar aanleiding van bovenstaande signalen uit verschillende buurten. Mocht blijken dat er sprake is van ongewenste situaties, dan zal WSWonen aan de bel trekken bij de woningcorporaties, de HA, huurderskoepels en stadsdeel Centrum.

Bewonersavond Czaar Peterbuurt over renovaties

De vernieuwing van de Czaar Peterbuurt is in volle gang. Binnenkort is blok N47 van Eigen Haard aan de beurt. Het WSWonen Centrum heeft ook voor de bewoners van dit blok een informatiekrantje gemaakt, het N47 Krantje (zie website Wijksteunpunt Wonen).

Dit soort bewonerskrantjes heeft het WSWonen eerder uitgebracht in de Czaar Peterbuurt. Eigen Haard is te spreken over het initiatief en betaalt de drukkosten.

Op 22 februari vond een goed bezochte bewonersavond plaats. Ongeveer één derde van de bewoners kwam opdagen. Een aantal bewoners wil betrokken worden bij een bewonerscommissie. Eigen Haard organiseert begin maart een eigen bewonersavond voor dit blok.

Blok N46 zal per 1 april leeg moeten zijn waarna de eerste werkzaamheden voor de renovatie kunnen beginnen. Andere blokken van Eigen Haard uit de Czaar Peterbuurt kregen ook brieven over aankomend onderzoek naar de woningen voor renovatie.

Met vragen over deze renovaties kunt u terecht op het woonsprekeuur op dinsdagmorgen. (zie pagina 23).

OUD OOSTENBURG

Ondanks inspraak bij de deelraadscommissie Bouwen en Wonen en protest van bewoners heeft de deelraad op 18 februari besloten in te stemmen met de bouw van twee koppanden aan de bestaande blokken. De Alliantie zal de blokken gaan bouwen als koopwoningen.

Amsterdam Bewolkt

Al lezend en bladerend in oude boeken kwam ik tijdens de lange winteravonden de vierdelige serie *Amsterdam Onbewolkt* tegen, met luchtfoto's van de stad, tot in al haar uithoeken.

Het eerst zocht ik naar foto's van mijn eigen buurtje, de Oostelijke Binnenstad. Echt goed vertegenwoordigd vond ik die niet, Artis zag ik een enkel keertje, een totaaloverzicht van de Oostelijke Eilanden en een paar details her en der, dat was het wel. De Weesperbuurt en de ruime omgeving van het Roeterseiland ontbraken volledig. Wellicht was het op die dag *Amsterdam Bewolkt* en zijn daardoor deze foto's buiten de selectie gevallen. Grapje.

Deze foto's inspireerden mij, en ik besloot Google Earth te raadplegen. Op Google Earth kun je ook een mooi overzicht van de buurt zien, zowel vanuit de lucht als vanaf de straat. Op straatfoto's kun je 360 graden rond kijken. Elke 50 meter is er wel zo'n foto gemaakt in de meeste straten. Altijd handig als je tijdens een winterse stortbui geen zin hebt om de deur uit te gaan en toch nog even op het Wienerterrein wil kijken.

Wat mij opviel bij Google Earth was dat op de satellietfoto's het Marine Etablissement bij Kattenburg onzichtbaar was gemaakt, door er een soort kunstmatig wolkenpakket overheen te plakken. Ongetwijfeld is dit gedaan op last van Nederlandse Veiligheidslieden die denken dat de Vijand meekijkt. Het is immers geheim gebied, Betreden Verboden! De koningin kan hier met haar helikopter landen en is zo direct in onze buurt. Dat is altijd handig als ze ergens een lintje komt doorknippen

In het boek *Amsterdam Onbewolkt* zijn wel enkele luchtfoto's van het Marine Etablissement te vinden, wat aan de aandacht van 's lands veiligheidsdienaren ontglipt moet zijn. Op Google Earth kun je overigens ook luchtfoto's uit het verleden bekijken, en daarop is dit terrein geheel te zien, voor de zeer opletende spionnen onder ons. Prachtig hoor, om op deze manier achter de computer door de tijd te reizen.

Helaas hebben diverse politici een oogje laten vallen op het Marine Etablissement als nieuwe woningbouwlocatie. Het ministerie van Defensie werd nu al meermalen bestookt met vragen wanneer ze van plan zijn te vertrekken.

Het zou natuurlijk fijn zijn als het terrein ooit openbaar kan worden, maar laten we daar toch nog geen haast mee maken. Dit terrein is een unieke stedenbouwkundige spaarpot voor later. Een leeg schetsboek of nieuw pak klei. Leuk voor architecten van volgende generaties, dan hebben die ook nog wat te doen. Als we dit terrein nu volbouwen, in crisisjaren en met crisisbudget krijgen we een kopie van de bouwsels uit de jaren zeventig en tachtig, waar destijds Kattenburg, Wittenburg en Amsterdam-Oost mee zijn volgeplempt. Beter kan het Marine Etablissement een speeltuin worden waar toekomstige fantasten hun architectuurplannen kunnen botvieren.

Op de onlangs gehouden Architectuuriënnale zag ik wilde plannen gepresenteerd worden waarin de Oostelijke Eilanden tot een soort Venetiaans straten- en grachtenpatroon omgetoverd zouden worden. Zou een dergelijk Venetië niet veel beter op het Marine Etablissement gerealiseerd kunnen worden? Helaas kunnen we met Google Earth nog niet in de toekomst kijken.

Ballabona Cucharón

Spreek uit: Bahjabóna Koetsjarón

e-mail: ballabona@gmail.com

weblog: www.ballabona.wordpress.com

Woorden
juttan
aan
zee

creatief schrijven op
terschelling

verzamelen
verwoorden
lezen
luisteren

paasweekend 2010
(2-5 april)

www.wonder-word.nl
www.schrijfatelier.nl

Korte Keizersdwarstraat
Fysiotherapeuten

Korte Keizersdwarstraat 8
1011 GJ Amsterdam
020-6225477
www.nannadewaele.nl
www.getrudopijnenburg.nl
e-mail: fysiotherapeuten@gmail.com

GOED IN ZORG BIJ U THUIS

BlankenbergStichting

Kleine woningaanpassingen en klussen voor 55+ ers en mensen met een handicap

- o.a. verhoogd toilet / douchestoel / handgrepen (gratis)
- klussen (€ 2,- + materiaalkosten)
- advies is altijd gratis

www.blankenberg.nl
Tel: 020-5573338

Uitvaartcentrum Elders

Kruislaan 235 Amsterdam

020 6252201

gehele uitvaartverzorging

rustig en intiem afscheid nemen
in een kleinschalig rouwcentrum
t/o begraafplaats en crematorium
De Nieuwe Ooster

thuisopbaringen zijn ook mogelijk

(eigenlijk is vrijwel alles mogelijk)

David en Liva Elders
www.davidelders.nl

TABAKSSPECIALZAAK DAAN & ELS

SARPHATISTRAAT 65 t/o lijn 7 - 10
Geopend 7 - 18 uur ma-vrij

Grote sortering:

**Cubaanse en Dominicaanse
binnen en buitenlandse sigaren.
Exclusieve dag en weekbladen.
Wenskaarten en aanstekers.**

Niets gewonnen op je staatslot?

**ELKE MAAND GEVEN WIJ
35x 1/5^e STAATSLOT KADO.**

Ik wil naar de film, wie gaat er mee?
Ik wil gezellig winkelen, wie gaat er mee?
Ik wil een stukje wandelen, wie gaat er mee?

Voor mensen met een beperking is niks
vanzelfsprekend: ook vriendschap niet!

Word een maatje: kijk op www.tea42.nl
of bel 020 886 88 00 en meld je aan!

Dynamiek van het leven

'De zon heeft mijn haar niet wit gebleekt, dat is door levenservaring wit geworden'. Ik vond dit een wijze les die een moeder haar dochter bijbracht.

Toen keek ik naar onze samenleving, hoe die reilt en zeilt, hoe verstandhoudingen ten opzichte van elkaar werken. Wat ik waarneem is dat ouderen hun opvattingen baseren op jarenlange ervaring. Maar dat volwassenen het ook bij het verkeerde eind kunnen hebben, daarvan zijn slechts weinigen zich bewust. Het leven is dynamisch en als je stil blijft staan en niet flexibel meebeweegt, stopt je eigen ontwikkeling. Dan heb ik het niet over ontwikkeling die je kunt opdoen uit boeken, maar over meedeinen op de dynamiek van het leven. Dat de maatschappij verandert, dat mensen door de eeuwen heen hun tent afbreken omdat de aarde die hen altijd gevoed heeft, geen vruchten meer voortbrengt. Dat ze verder trekken naar andere gebieden die hen weer kunnen voeden en toekomstmogelijkheden bieden.

Dat is waarom nieuwkomers al vele eeuwen naar andere landen en gebieden trekken. Vroeger werd land onteigend en hadden we het koloniale tijdperk, waarin slaven werden verscheept naar oorden die rijke landen welvaart moesten brengen. Als er nu piraterij langs de kusten van Afrika is, wordt dat

met heel veel aandacht voor die inboorlingen zo snel mogelijk in de kiem gesmoord. Het zijn bandieten die op onrechtmatige manier iets van anderen in bezit nemen. Dat wordt hard afgestraft.

BANDIET

Volgens mij heeft Michiel de Ruyter zich op die wateren ook als een bandiet gedragen, maar hij ligt in een graftombe waar hij geëerd wordt voor zijn heldenmoed. Het was de dynamiek van die tijd om slaven te verschepen naar verre landen om hen te laten werken voor 'het vaderland'. Nu komen mensen vrijwillig, of niet altijd, als zij via mensen-smokkelaars worden binnengebracht. Dat vinden wij mensonterend. Dat is de dynamiek van hoe wij in ons tijdperk met vrijheid omgaan in Europa. Dus mensen, als je je niet ontwikkelt blijf je eenzaam achter in de overtuiging dat statisch zijn een excuus is voor je bitterheid en dat we zogezegd opkomen voor onze eigen belangen. Mogelijk maakt vaderlandsliefde ons blind en zijn we vergeten wat we gewonnen en verloren hebben door de nieuwkomers die afreisden naar ons vaderland.

Cynthia

ACUPUNCTUUR MESOLOGIE

Paul Horsthuis
Czaar Peterstraat 107
www.maac.nl
020-4205441

HIER HAD UW ADVERTENTIE KUNNEN STAAN

Informeer naar de
aantrekkelijke tarieven:
mirjam@wcob.nl
of tel: 622 38 08

Op de achterpagina:

Carl: Hier zijn wij op weg naar het kinderdagverblijf Bommies in St. Jacob. Mijn dochter Janna, van anderhalf, gaat met het kinderdagverblijf vaak naar Artis; ze heeft nu vaker leeuwen en apen gezien dan koeien. De Nijlpaardbrug heeft een prachtig uitzicht, het is afwachten of dat zo blijft met de uitbreiding van Artis op komst. We wonen nu drie jaar met veel plezier op de Nieuwe Vaart, en willen bij deze onze nieuwe overburen (de woonboten die naast Artis lagen) welkom heten!

Foto: Henry Kloostra

Boen de buurt

Foto: Maria Heijendaal

Op vrijdag 23 april. Met kinderen tot 12 jaar de eigen buurt schoonmaken. Leuke prijzen voor de groep die het meeste vuil verzamelt. Info – Naima@wcob.nl 020-6223808

adressen en spreekuren

WIJKCENTRUM OOSTELIJKE BINNENSTAD

Kleine Wittenburgerstraat 1,
telefoon 622 38 08, fax 623 03 60.
Website: www.wcob.nl
E-mail: wijkcentrum@wcob.nl
Maandag van 13.00 tot 17.00 uur en
dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 15.00
uur. Annemarie van de Vusse, bodemdes-
kundige. Advies op afspraak, telefoon
625 76 91 of email:
annemarie@vusse.demon.nl

STADSDEEL AMSTERDAM-CENTRUM

Telefoon 552 44 44
www.centrum.amsterdam.nl
Meldpunt Zorg en Overlast
telefoon: 552 44 42
ZorgenOverlast@centrum.amsterdam.nl

WIJKSTEUNPUNT WONEN CENTRUM*Huurteam*

Dienstencentrum, Roetersstraat 174. Het huurteam helpt huurders met het voeren van huurprijs- en onderhoudsprocedures. Op afspraak: tel. 6227689 of e-mail: centrum@wswonen.nl

Woonspreekuur

Dienstencentrum, Roetersstraat 174. Voor informatie en advies over alles met betrekking tot huren. Elke woensdag inloopspreekuur van 15.00- 17.00 uur en van 19.00- 20.00 uur. Tel. 6227689 of e-mail: centrum@wswonen.nl

Renovatie/woonspreekuur

Oosterkerk, Kl. Wittenburgerstraat 1.
Informatie en advies voor wijkbewoners die te maken hebben (krijgen) met renovatieplannen van hun verhuurder en voor alle andere vragen met betrekking tot het wonen. Dinsdag van 9.00- 10.00 uur. Tel. 6223808 of e-mail: centrum@wswonen.nl
www.wswonen.nl

SOCIAAL RAADSVROUW

Kleine Wittenburgerstraat 1
Inloopspreekuur: ma en do van 9.00-12.00 uur (max.8 personen)
Tel. Spreekuur: di. en wo. van 12.00 - 12.30 uur tel. 557 33 33 (alleen lopende zaken).

POLITIE

Wijkteam IJtunnel, spoed 112;
Willem Jansen, Nick Daniels en Paul Noom. Tel. 0900-8844
Spreekuur Steunpunt Oosterkerk woensdag van 10.00 tot 11.00 uur.
Spreekuur Steunpunt Czaar Peterstraat 21 op donderdag van 14.30 tot 15.30 uur

OUDERENADVIESBUREAU

Kleine Wittenburgerstraat 1,
tel. 557 33 33
Inloopspreekuur ma. en do. van 9.00 - 12.00 uur. Tel. spreekuur ma t/m vr. van 9.00-15.00 uur

CZAAR 51, KERK- EN BUURTWINKEL

Czaar Peterstraat 51, telefoon 620 80 45

Voor informatie over de Czaar Peterbuurt, maandag t/m vrijdag van 10.00 tot 17.00 uur.

BUREAU SCHULDHULP CENTRUM

Alleen telefonisch aanmelden:
Tel. 557 33 91
Ma, di, do en vrij van 9.00 – 11.00 uur

OPVOEDSPREEKUR

Maandagochtend voor ouders met kinderen van 0 tot 18 jaar. U kunt telefonisch een afspraak maken bij het Pedagogium, Krayenhoffstraat nr 32, telefoon 6274656.
Inloopspreekuur op woensdag van 10 tot 12 uur.

MELDNUMMER OPENBARE RUIMTE

Telefoon 551 95 55, voor melding of klacht over huisvuil, grofvuil, afval, fietswrakken, bestrating, groenvoorziening etc.

MAATSCHAPPELIJK WERK

Kleine Wittenburgerstraat 1
Tel. 557 33 33
Inloopspreekuur: ma en do 9.00-12.00 uur
Tel. spreekuur: ma t/m vr 9.00-15.00 uur

